

ת"פ (חיפה) 23205-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 23205-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 23205-05-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[24.06.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של תקיפה גורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

בתאם לעובדות כתב אישום המתוקן בתמצית, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים והתגוררו ביחד עם ילדיהם ו.מ. (להלן: "ו.מ.") והקטין א.מ. (להלן: "הקטין") בדירתם בחיפה (להלן: "בדירה"). בתאריך 4.5.24 סמוך לשעה 14:15 בדירה התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע רצונו של הנאשם לשתות אלכוהול, במהלכו ניגש הנאשם לכיוון שולחן בדירה, עליו הייתה מונחת שקית ובתוכה בקבוקי בירה (להלן: "השקית"). על מנת למנוע מהנאשם לצרוך אלכוהול, ניגשה המתלוננת לשולחן ולקחה לידיה את השקית. בתגובה, ועל מנת לקחת מן המתלוננת את השקית, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שבאמצעות ידו השמאלית אחז בידה הימנית של המתלוננת ובאמצעות ידו הימנית משך אותה מחולצתה ולאחר מכן אחז בה. משהבחין הקטין בתקיפת אמו החל לבכות ולצרוח.

בנסיבות אלה, מששמעה ו.מ. את צעקות הוריה ובכיו של אחיה הקטין, יצאה מחדרה וריססה גז פלפל לעיניו של הנאשם על מנת להגן על אימה.

לאחר מכן תקף הנאשם את ו.מ. באופן שנתן לה באמצעות ידו השמאלית מכת אגרוף חזקה בפניה. כתוצאה ממכת האגרוף נגרמה לו.מ. חבלה בדמות שבר קטן באפה והמטומה בעינה השמאלית. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם הכולל הרשעה אחת מינואר 2024 בגין תקיפת בת זוג (טע/1). כמו כן, הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתנו בת"פ 6449-01-23 שם הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן חודשיים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה בסך ₪ 1,500 (טע/2).

מטעם הנאשם העידו המתלוננת ו.מ. אשר ביקשו להקל בעונשו של הנאשם, סיפרו כי מדובר בבעל ואב מסור, כל עוד הוא לא שותה, וכי הן מצאו עוברו מקום לגמילה מאלכוהול וברצון לשקמו לאחר שישוחרר מבית הסוהר. כמו כן, הצדדים הציגו במהלך הטיעון לעונש, סרטון המתעד את כלל האירוע. טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, שהן שלמות גופן של המתלוננת ובתה וזכותן לחיות בבטחה בביתן. ב"כ המאשימה הדגיש כי הגם שרף תקיפת המתלוננת לא היה גבוה, הרי התוצאה של תקיפת ו.מ. היא משמעותית, כאשר נגרם לה שבר באף, אשר אומנם לא הצריך ניתוח ולא השאיר נזק קבוע, אך היא נאלצה ללכת עם גבס.

ב"כ המאשימה הדגיש כי על מנת להפחית את הסיכון להישנות העבירות הנשקף מהנאשם, יש צורך כי יעבור גמילה רצינית מאלכוהול, כאשר בעטיו הוא הופך להיות אלים כלפי בני ביתו, הליך אותו טרם עבר הנאשם. ב"כ המאשימה הדגיש כי בעבר, לפי עדותה של המתלוננת, הנאשם עשה ניסיון גמילה אך הוא החזיק מעמד תקופה לא ארוכה. על כן, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל וביקש למקם את עניינו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהפעיל מאסר מותנה במצטבר לעונש שיוטל עליו. בהקשר זה הדגיש ב"כ המאשימה כי רק חודשים ספורים לפני אירוע מושא כתב האישום הנאשם נידון בגין תקיפתה של המתלוננת והוטל עליו תנאי, אך הדבר לא הרתיעו לשוב ולבצע את העבירה.

ב"כ הנאשם בטיעונו, ביקש לצפות פעם נוספת בסרטון האירוע וטען כי האירוע התחיל מאחר והמתלוננת ניסתה למנוע מהנאשם לקחת בקבוק בירה, או אז החל המאבק על "שקית". לטענת ב"כ הנאשם התקיפה היא פועל יוצא של אותו מאבק ובהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן התקיפה היא מינורית. עוד נטען, כי ו.מ. אשר יצאה מחדרה ולא הבינה את מהות האירוע בין הוריה, ריססה גז פלפל בעינו של הנאשם ללא כל הצדקה, או אז הנאשם איבד עשתונות ונתן לה מכת אגרוף אחת. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא ייחל לתוצאה אשר נגרמה וכי מיד, כפי שניתן לראות בסרטון המצלמות הצטער על האירוע. מכאן טען ב"כ הנאשם כי קיימת קירבה משמעותית של הנאשם לסייג הגנה עצמית וביקש לקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב בכך.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מתחם העונש ההולם אשר לידו נע בין 3 ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב אישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת חרטה כנה. ב"כ הנאשם הדגיש את עמדת המתלוננת ו.מ. אשר ביקשו להקל על הנאשם, והעידו כי הגיעו להחלטה משותפת כי לאחר המאסר הנאשם ייקלט במוסד גמילה. על כן, ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר קצר ולהפעיל מאסר על תנאי בחופף לכל עונש שיוטל על הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה ואמר כי מתכוון להיגמל מאלכוהול לתמיד.

דיון והכרעה:

אמנם הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות אלימות כלפי שני קורבנות, אך מדובר ברצף אירועים אחד בתוך המשפחה, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), יש לקבוע כי מדובר באירוע פלילי אחד ולקבוע מתחם עונש הולם אחד בגינו.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, הינם זכותו של קורבן לשלמות גופו, בריאותו וביטחונו, והדברים מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות שבוצעו בחיק המשפחה כלפי אשת הנאשם וביתו אשר באה לעזרת אימה.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

אמנם מעשי הנאשם לא היו מתוכננים והאלימות התפתחה על רקע ויכוח וניסיון של המתלוננת למנוע מהנאשם לקחת שקית שהכילה בקבוקי אלכוהול. יחד עם זאת, הנאשם בחר להפעיל אלימות כלפי המתלוננת על מנת לקחת את השקית, תוך שהוא תופס בידיה, מושך בחולצתה ואוחז במתלוננת והכל כפי שניתן להתרשם בסרטון אשר הוצג על ידי הצדדים. אמנם לא מדובר ברף גבוה של אלימות כלפי המתלוננת, אך היא הבהילה את הקטין שהיה בסלון הבית אשר התחיל לבכות ולצרוח. ו.מ. יצאה מחדרה וראתה את האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, או אז ריססה אותו בגז פלפל על מנת להגן על אימה. בתגובה, הנאשם היכה בחוזקה בפניה של מ.ו. ושבר את אפה. טענות ב"כ הנאשם בדבר קירבה של הנאשם לסייג אחריות פלילית של הגנה עצמית, אינן מקובלות עלי. התגובה של הנאשם הייתה בלתי מידתית ולא נחוצה, כאשר הוא הכניס את עצמו למצב בהתנהגותו הפסולה לאחר שתקף את המתלוננת ו.מ. נחלצה לעזרתה. במקרה זה, מרבית התנאים המהותיים של סייג ההגנה העצמית אינם מתקיימים ועל כן לא מצאתי כי קיימת קירבה לסייג כאמור.

לאלימות שהפעיל הנאשם כלפי בתו לא הייתה כל הצדקה, גם אם הנאשם לא ייחל לתוצאה שנגרמה כתוצאה מהמעשה והתחרט על כך בסמוך לאחר שהאירוע הסתיים.

כתוצאה ממעשי הנאשם, כאמור, נגרם שבר קטן באפה של ו.מ., אשר אמנם לא הצריך ניתוח אך דרש ממנה ללכת עם גבס, כמו כן נגרמה לה המטומה בעין. מכאן שמדובר בחבלה ברף גבוה של עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים הפנו אותי לפסיקה ממנה ביקשו ללמוד על מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה.

· ברע"פ 4473/24 גגנידזה נ' מדינת ישראל (30.5.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הורשע המבקש, על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. המבקש הפעיל אלימות כלפי שני מתלוננים, בעקבות סכסוך שהתגלע ביניהם במסעדה. לא זו אף זו, לאחר שאחד מהמתלוננים הופל לרצפה על ידי המבקש וחבריו, המבקש המשיך לתקוף אותו, כך שחבט בו בעין בעודו על הרצפה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בעניינו של המבקש, נפסק כי יש למקם את העונש ברף התחתון של המתחם, זאת נוכח גילו, עברו הפלילי הנקי, ההודאה שמסר וכן לאור המלצתו של שירות המבחן. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. יש להדגיש כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה אינן דומות למקרה שבפני והן חמורות בהרבה.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת החרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021), המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

· בת"פ 46792-11-23 מדינת ישראל נ' וונדה (22.5.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הרשעתי את הנאשם על סמך הודאתו בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, עת נכנס אחיו של הנאשם - המתלונן לדירה, איים הנאשם על המתלונן באומרו "אני יהרוג אותך אני ירצח אותך". בהמשך לנסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלונן באופן שדחף אותו לאחור ואז נגח בו בפניו, באזור אפו וגרם לו לחבלה של ממש. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, פונה המתלונן לקבלת טיפול רפואי בבית החולים רמב"ם שם אובחן עם נפיחות באף, סטיית ציר ימינה, רושם לנפילה של גשר האף מדיאלית - מצד שמאל וחשד גבוה לשבר. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל-14 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והופעל תנאי בן 5 חודשים באופן, מתוכם 3 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף.

· בת"פ 49471-03-13 מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.14) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין. הנאשם תקף את אביו וגרם לו לחבלה של ממש. הנאשם, שהיה שיכור, נשך את אביו באצבע וגרם לפצע מדמם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5.5 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר כך שסך הכל נגזר על הנאשם היה לרצות 8.5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 16383-09-22 מדינת ישראל נ' אוסטינוב (20.11.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהיות הנאשם בגילופין, ועל רקע חשדו כי המתלוננת, שהיתה חברתו, מתרועעת עם גברים מהמגזר הערבי, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה בפניה, סטר לה, נגח בראשה ואחז בחוזקה בצווארה. כתוצאה מהתקיפה נגמרו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בעין ימין ושריטות בצוואר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

· בת"פ 7448-03-23 מדינת ישראל נ' בורמן (4.6.23), הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירת תקיפת סתם בת זוג. על פי עובדות כתב האישום, בדירת השכן, עת היה מצוי הנאשם בגילופין, לעיני השוטרים שהגיעו למקום ולעיני הקטין, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס אותה בידיה בחוזקה, כשהיא יושבת על הכיסא, הצמיד אותה לכיסא ונענע אותה מצד לצד וחדל ממעשיו רק כשהשוטר הורה לו לעשות כן. במקרה אחר, עת שב הנאשם לדירה, כשהוא מצוי בגילופין ולעיני הקטין תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנתן לה מכה ללחי שמאל וגרם לה לחבלה של ממש. בהמשך אמר לה הנאשם כי ישבור לה את הפנים. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בביצוע העבירות, לאחר שכתב האישום תוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מאשתו ובתו את הצורך להעיד בבית המשפט ואת זמנו השיפוטי של בית המשפט.

כך גם נתתי דעתי לרצונו של הנאשם ובני משפחתו כי לאחר שחרורו ישתלב בהליך גמילה מאלכוהול, ולעמדת המתלוננת ו.מ. בדבר רצון כי יקלו בעונשו של הנאשם.

לחומרא, שקלתי את העובדה כי אין זו פעם הראשונה שהנאשם עומד לדין בגין אלימות במשפחה. רק בינואר האחרון הנאשם נידון בגין תקיפת בת זוג, כלפי אותה מתלוננת, ונידון לעונש צופה פני עתיד אשר לא הרתיע אותו והוא שב לסורו חודשים ספורים לאחר שניתן גזר הדין.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 6 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 4.5.24.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 6449-01-23 במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 4.5.24.
ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

ד. אני מורה על הפעלת התחייבות כספית שהוטלה על הנאשם בת"פ 6449-01-23 בסך 1,500 ₪ או 15 יום מאסר תחתיו. ההתחייבות שהופעלה תשולם עד ליום 1.2.25 לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את התחייבות שהופעלה באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, במעמד הצדדים.